



Universiteit
Leiden

Kleine staten en de opkomst van nieuwe grootmachten

*Hoe reageren de Malediven, de Seychellen en Mauritius op de toenemende
geopolitieke competitie in de Indische Oceaan door de Verenigde Staten, India
en China?*

Bachelorscriptie door Duco Haal

18-06-2018

Universiteit Leiden

Bachelorproject Kleine Staten in de Wereldpolitiek

Begeleider: Dr. W.P. Veenendaal

S1449664

Aantal woorden: 8968

Inhoudsopgave

1. Inleiding.....	p. 3
2. Theoretisch kader.....	p. 4
2.1 Kwetsbaarheid kleine staten.....	p. 4
2.2 Strategieën voor kleine staten.....	p. 4
2.3 Verwachtingen.....	p. 8
2.4 Conceptualisatie en operationalisering.....	p. 9
3. Methodologie.....	p. 11
4. Data analyse.....	p. 13
4.1 De Malediven.....	p. 13
4.2 De Seychellen.....	p. 15
4.3 Mauritius.....	p. 18
5. Conclusie.....	p. 21
6. Literatuurlijst.....	p. 22
6.1 Algemeen.....	p. 22
6.2 Bronnen onderzoek de Malediven.....	p. 24
6.3 Bronnen onderzoek de Seychellen.....	p. 27
6.4 Bronnen onderzoek Mauritius.....	p. 29

1. Inleiding

Op 5 februari 2018 roept president Yameen van de Malediven de noodtoestand uit in de kleine eilandstaat in de Indische Oceaan (Reuters, 2018). De beslissing van president Yameen is een controversiële beslissing, omdat het besluit volgt op een uitspraak van de rechterlijke macht waar president Yameen het niet mee eens is. Oud-president Nasheed heeft aan India gevraagd om te interveniëren en niet veel later worden er elf oorlogsschepen gesignaleerd in de Indische Oceaan (Reuters, 2018; The Diplomat, 2018). Er wordt gespeculeerd dat China wil voorkomen dat India zal interveniëren in de Malediven. Hoe kan het dat een kleine eilandstaat zoals de Malediven de aandacht trekt van grootmachten zoals India en China?

De Amerikaanse wetenschapper Robert Kaplan stelt in 2009 dat de rivaliteit tussen grootmachten in de Indische Oceaan het belangrijkste strijdtoneel van de 21^e eeuw zou worden (Kaplan, 2009). Deze rivaliteit is te wijten aan de verschuiving van de macht door de economische groei van China en India (National Intelligence Council, 2010). Grootmachten zoals China en India zijn afhankelijk van de Indische Oceaan voor de import van energiebronnen en de export van hun producten en daarmee is de Indische Oceaan van cruciaal belang (Ramya en Mayilvaganan, 2015). Met de economisch groei van China en India wordt het belang van de Indische Oceaan voor hen steeds groter en daarom proberen deze machten hun belangen veilig te stellen. De strategieën van India en China om hun invloed te vergroten in de Indische Oceaan worden uitgebreid toegelicht in de wetenschappelijke literatuur, maar de rol en het gedrag van kleine staten in de Indische Oceaan daarentegen krijgen weinig aandacht (Samaranayake, 2014, p. 66). Daarnaast is er weinig bekend over hoe kleine staten zich gedragen in een regio met twee opkomende machten (Paul, 2018, p.2). Om deze twee redenen onderzoek ik in deze bachelorscriptie hoe kleine staten in de Indische Oceaan reageren op een verandering in de verdeling van de macht. De onderzoeksvraag luidt: *Hoe reageren de Malediven, de Seychellen en Mauritius op de toenemende geopolitieke competitie in de Indische Oceaan door de Verenigde Staten, India en China?*

Ten eerste bespreek ik de strategieën die kleine staten kunnen volgen als reactie op de verandering van de verdeling van de macht in het internationale systeem. Na de strategieën geef ik een nadere bespreking van de geostrategische relevantie van de Indische Oceaan. Vervolgens behandel ik op basis van de besproken literatuur de verwachtingen en definieer en operationaliseer ik de strategieën. In de methodologie bespreek ik de argumentatie voor het onderzoeksdesign en hoe het onderzoek er uit ziet. In het onderzoek geef ik een afzonderlijke analyse van de Malediven, de Seychellen en Mauritius. Ik sluit mijn onderzoek af met een conclusie waarin ik antwoord geef op de onderzoeksvraag .

2. Theoretisch kader

2.1 Kwetsbaarheid kleine staten

De literatuur over kleine staten stelt dat kleine staten over het algemeen kwetsbaar zijn in het internationale systeem (Bartmann, 2002; Rothstein, 1968; Vital, 1971). Deze kwetsbaarheid vloeit volgens Sutton en Payne (1993) voort uit vijf eigenschappen van een kleine staat; openheid, geografische locatie, grotere consequenties bij binnenlandse politieke instabiliteit, zwakte in het internationale systeem en afhankelijkheid van grotere staten. Vanwege deze zwakte zijn kleine staten niet in staat om voor hun eigen veiligheid te zorgen en zijn zij afhankelijk van de ontwikkelingen in het internationale systeem en de acties van grotere staten (Sutton en Payne, 1993). Het is daarom het doel van het buitenlandbeleid van kleine staten om deze kwetsbaarheid zoveel mogelijk te verminderen (Goetschel, 1998, p.19). In een anarchistisch internationaal systeem beargumenteren neorealisten dat de verdeling van macht tussen grootmachten, ook wel *balance of power*, in het internationale systeem het buitenlandbeleid van kleine staten bepaalt (Elman, 1995, p. 175; Browning, 2006, p. 670-671). Vanwege het gebrek aan capaciteiten en door de gevaren van een anarchistisch internationaal systeem beargumenteren neorealisten dat het buitenlandbeleid van kleine staten een rationeel besluit is. Het is een logisch gevolg van de verdeling van macht tussen de grootmachten (Browning, 2006, p. 670-671). Volgens het neorealisme zullen kleine staten die te maken hebben met dezelfde *balance of power* hetzelfde buitenlandbeleid volgen (Browning, 2006, p. 672). Neorealisten stellen dat er twee strategieën zijn die kleine staten kunnen volgen als reactie op een verandering van de *balance of power*, namelijk *balancing* en *bandwagoning* (Ibid). Naast *balancing* en *bandwagoning* zijn er ook nog twee strategieën die binnen de literatuur van het neorealisme minder of geen aandacht krijgen, namelijk een beleid van neutraliteit en een relatief nieuwe strategie genaamd *hedging* (Vaicekauskaitė, 2017). Beide strategieën passen wel binnen het *balance of power* concept, omdat neutraliteit volgens het neorealisme een uitkomst is van de *balance of power* en *hedging* een combinatie is van *balancing* en *bandwagoning* en een reactie is op een verandering in de *balance of power* (Koga, 2008, p. 8-10; Kuik, 2008, p. 165; Simpson, 2018).

2.2 Strategieën voor kleine staten

Uit de literatuur komen dus vier strategieën naar voren die kleine staten kunnen hanteren als reactie op een verandering in de *balance of power*. Deze strategieën ga ik achtereenvolgens behandelen.

Balancing

Ten eerste kan een kleine staat ervoor kiezen om een opkomende macht te balanceren door een alliantie te sluiten met andere staten, ook wel *balancing* genoemd (Vaicekauskaitė, 2017). Walt (1990), Waltz (1979) en Schweller (1994) stellen dat *balancing* een strategie is als reactie op een significante

dreiging met als doel de toekomstige kosten te minimaliseren. Er bestaat een algemene consensus in de literatuur dat staten opkomende machten balanceren om een potentiële hegemonie te bedwingen (Murphy, 2010, p. 4). Kleine staten redeneren op dezelfde manier want zij riskeren namelijk dominantie door een hegemonie wanneer zij dit niet doen. Zij zouden dan hun eigen veiligheid in gevaar brengen (Ibid). Waltz (1979) schrijft dat er twee manieren van balancing mogelijk zijn, tevens is een combinatie van deze manieren mogelijk. Ten eerste kan balancing intern zijn door de vergroting van de eigen capaciteiten. Realisten beargumenteren dat dit de voorkeur heeft omdat hiermee de autonomie bewaard blijft. Interne balancing is alleen geen rationele optie wanneer een staat te maken heeft met een grotere tegenstander. Voor kleine staten valt deze optie dus af. Ten tweede kan balancing extern zijn door allianties te sluiten met andere staten zodat de opkomende macht gebalanceerd kan worden (Murphy, 2010, p.4). Balancing is een kostbare strategie en voor kleine staten nog kostbaarder, omdat zij de middelen niet hebben om hun eigen capaciteiten op te bouwen (Schweller, 1994, p. 93). Bovendien kan het je keren tegen een opkomende macht grotere gevolgen hebben voor kleine staten dan voor grotere staten (Ibid).

Bandwagoning

In plaats van balancing kan een kleine staat als reactie op een opkomende macht ook voor bandwagoning kiezen. Bandwagoning betekent dat een kleine staat ervoor kiest de samenwerking aan te gaan met een opkomende macht om de veiligheid te waarborgen en voordelen te behalen (Schweller, 1994, p. 88-99; Vaicėkauskaitė, 2017; Walt, 1987, p. 7). Dit kan ten koste gaan van de autonomie en van de mogelijkheden om met andere grootmachten samen te werken (Koga, 2017, p. 5; Walt, 1987, p. 7). Volgens Waltz (in Vaicėkauskaitė, 2017) neigen staten eerder naar bandwagoning onder bepaalde condities. Ten eerste, hoe zwakker de staat is, hoe groter de kans dat de staat zich aansluit bij de opkomende macht. Ten tweede, wanneer er geen bondgenoten aanwezig zijn en de kleine staat direct bedreigd wordt door de opkomende macht, zal de kleine staat zich eerder aansluiten bij de opkomende macht. Ten slotte wordt er verondersteld dat kleine staten zich aansluiten bij een opkomende macht in ruil voor wederzijdse voordelen. Een kleine staat kan bijvoorbeeld een militaire basis aanbieden in ruil voor meer bescherming. Walt (1990) voegt hier aan toe dat kleine staten in de nabijheid van dreigende machten het risico lopen om als eerste slachtoffer te worden. Een alliantie met de dreigende macht minimaliseert dan de verliezen. Volgens Walt (1990) zullen kleine staten eerder een strategie van bandwagoning volgen, omdat het risico bij balancing groter is. Waltz (1979) ziet bandwagoning als reactie op een macht en Walt (1990) ziet bandwagoning als reactie op een dreiging, beide interpretaties zijn gebaseerd op het vergroten van de veiligheid. Schweller (1994), Sweeney en Frits (2004) en Grigorescu (2008) daarentegen beargumenteren dat het vergroten van de veiligheid niet altijd de motivatie is voor bandwagoning. Het is volgens hen gebruikelijker dat staten zich aan sluiten bij een opkomende macht in de hoop dat zij hier profijt uit halen. Een kleine staat zal een strategie van

bandwagoning volgen wanneer het verlies van autonomie en veiligheid gecompenseerd wordt door economische winst (Kuik, 2008, p. 168-169).

Neutraliteit

Kleine staten kunnen ook hun eigen veiligheid waarborgen door een neutrale positie in het internationale systeem in te nemen. Neutraliteit, of *non-alignment*, is door Dahl (in Vaicekauskaitė, 2017) gedefinieerd als het hebben van gelijkwaardige strategische relaties of strategische onafhankelijkheid van grootmachten in het internationale systeem.

Wetenschappers zijn het erover eens dat kleine staten het liefst een beleid van neutraliteit of non-alignment volgen, omdat het geen kosten met zich mee brengt zoals bij balancing of bandwagoning (Murphy, 2010, p.7). Kleine staten voorkomen op deze manier afhankelijkheid en vermijden zo een keuze bij conflicten waarmee ze hun eigen veiligheid in gevaar zouden kunnen brengen (Vaicekauskaitė, 2017; Murphy, 2017, p. 168). Volgens Thorhallsson en Steinsson (2017) kan een beleid van neutraliteit voor kleine staten in de nabijheid van vijandige staten de beste optie zijn om spanningen te verlichten en de eigen veiligheid te beschermen.

Hedging

De grootste kritiek op bandwagoning en balancing is de sterke dichotomie tussen deze twee strategieën terwijl het gedrag van staten vaak complexer is (Koga, 2017, p. 2, Murphy, 2010, p.2). Wetenschappers hebben daarom alternatieve concepten¹ zoals hedging voorgesteld om het gedrag van staten beter te kunnen verklaren (Kuik, 2008, p. 161; Murphy, 2017, p. 169). Hedging kan begrepen worden als een strategie waarmee onzekerheid bestreden wordt; het is een strategie waarbij een staat tegengestelde strategieën handhaaft om de risico's en onzekerheden te verminderen of te vermijden die ontstaan bij het volgen van de ene of de andere strategie (Kuik, 2008, p. 12; Lake, 1996; Murphy, 2017, p. 169; Tessman en Wojtek, 2010; Van Jackson, 2014, p. 333). Het doel van hedging is om zoveel mogelijk voordelen te behalen uit zoveel mogelijk relaties met grootmachten zonder een kant te kiezen en tegelijkertijd de risico's te verminderen die kunnen ontstaan door het aangaan van deze relaties (Kuik en Rozman, 2015, p. 2; Murphy, 2017, p. 174). Kuik en Rozman (2015, p. 2) beargumenteren dat hedging drie elementen moet omvatten namelijk: 1) geen partij kiezen tussen concurrerende machten, 2) het aannemen van tegengestelde en tegenstrijdige strategieën en 3) het gebruiken van deze tegenstrijdige strategieën om voordelen te behouden en het creëren van een alternatief voor als het fout gaat. De twee uiterste van de tegenstrijdige strategieën zijn bandwagoning en balancing waarbij bandwagoning een *returns-maximizing* optie is en balancing een *risk-contingency* optie is. Deze strategieën zijn tegenstrijdig in de zin dat bandwagoning gefocust is op het

¹ Alternatieve concepten die wel genoemd worden in de literatuur maar niet evenveel aandacht krijgen zijn 'accommodation', 'buckpassing', 'soft-balancing' en 'institutional-balancing' (Koga, 2017, p. 2)

maximaliseren van economische, militaire en politieke voordelen door een relatie met een grootmacht terwijl balancing gefocust is op het minimaliseren en verzachten van de risico's wanneer het fout gaat.

Hedging is voornamelijk toepasbaar op kleine staten, omdat het volgen van een bandwagoning of balancing voor kleine staten erg kostbaar is en gevaarlijk kan zijn (Fiori & Passeri, 2015, p. 685).

Hedging biedt kleine staten dus de kans om de risico's van bandwagoning en balancing te verminderen of te laten verdwijnen. Volgens Kuik (2008, p.165) is hedging voor staten alleen mogelijk onder drie voorwaarden: 1) de afwezigheid van een onmiddellijke dreiging die een kleine staat tot bandwagoning dwingt, 2) de afwezigheid van ideologische scheidslijnen waardoor een kleine staat in een bepaald kamp gedrukt zou worden en 3) de afwezigheid van een bipolair systeem.

Alhoewel er bij een beleid van non-alignment een staat ook geen partij wil kiezen tussen machten, is het volgen van tegenstrijdige strategieën niet noodzakelijk voor non-alignment (Kuik en Rozman, 2015, p. 2).

Een regio met spanningen

Een uitstekende manier om de eerder beschreven strategieën in de praktijk te bekijken is door op zoek te gaan naar een regio waar een verandering in de balance of power voelbaar is door opkomende machten en waar deze strategieën dus zichtbaar kunnen zijn. Een regio waar de aanwezigheid van opkomende machten het meest is te zien is in de Indische Oceaan. De economische capaciteiten van China en India zijn enorm gegroeid de afgelopen jaren wat volgens de National Intelligence Council van de Verenigde Staten (2012) voor een verschuiving van de macht heeft gezorgd. De economische groei van India en China gaat gepaard met een sterke vraag naar energie en grondstoffen en hierbij is de Indische Oceaan van cruciaal belang (Ramya en Mayilvaganan, 2015, p. 28). 50% van alle containertransporten gaat door de Indische Oceaan, 30% van de totale wereldhandel wordt behandeld door havens in de Indische Oceaan en bijna 66% van alle maritieme olietransporten gaan via de Indische Oceaan. Van de olie-import door China gaat 80% door de Straat van Malakka, die de Indische Oceaan met de Grote Oceaan verbindt. Daarnaast zijn er substantiële hoeveelheden energiebronnen aanwezig in de Indische Oceaan (Ibid). De Indische Oceaan is dus van significant belang voor China en India en daarom proberen zij hier hun invloed uit te oefenen en hun belangen veilig te stellen (Luke en O'Loughlin, 2010). De dominante macht van de regio, de Verenigde Staten, reageert hier op en dit heeft een geopolitieke competitie tot gevolg waar de kleine staten van de Indische Oceaan bij betrokken raken. Naast het geopolitieke belang van de Indische Oceaan voor grootmachten is er een andere factor waardoor het interessant is om in deze regio te kijken naar het gedrag van kleine staten. Er zijn weinig regionale organisaties aanwezig en de afwezigheid van een uitgebreide multilaterale overeenkomst op het gebied van maritieme veiligheid zorgt voor een onzekere regio waar met argwaan door staten naar elkaar acties wordt gekeken (Putten, Wetzling, Kamerling, 2014, p. 2).

In een regio met opkomende machten zoals de Indische Oceaan zouden kleine staten op basis van de besproken literatuur vier strategieën kunnen volgen. Het volgen van een balancing strategie is een kostbare strategie voor kleine staten en het gebrek aan multilaterale veiligheidsorganisaties in de regio maakt deze optie niet de beste keuze. Een bandwagoning strategie zal de veiligheid van een kleine staat kunnen waarborgen en voordelen kunnen opleveren maar dit zal wel ten koste gaan van de autonomie, iets wat kleine staten zullen willen voorkomen. Het is daarom eerder te verwachten dat de kleine staten in de Indische Oceaan een strategie van hedging volgen of een neutrale positie innemen. Het is echter niet duidelijk welke strategie de kleine staten in de Indische Oceaan volgen door het gebrek aan wetenschappelijke literatuur. De Indische Oceaan is dus vanwege het geostrategische belang en de aanwezigheid van drie grootmachten, waarvan twee opkomend, een interessante regio om het gedrag van kleine staten te bestuderen. Om te onderzoeken hoe kleine staten met deze grootmachten omgaan luidt mijn onderzoeksvraag dan ook: *Hoe reageren de Malediven, de Seychellen en Mauritius op de toenemende geopolitieke competitie in de Indische Oceaan door de Verenigde Staten, India en China?*

Met het antwoord op deze vraag wil ik bijdragen aan het gebrek aan literatuur over hoe kleine staten reageren op twee opkomende machten (Paul, 2018, p.2). Het antwoord op de onderzoeksvraag draagt eveneens bij aan het gebrek van analyses hoe kleine staten reageren op veranderende machtsstructuren (Cooper en Shaw, 2012). Daarnaast wordt het gedrag van grootmachten in de Indische Oceaan uitvoerig besproken, maar daarentegen is er weinig wetenschappelijke literatuur aanwezig die het gedrag van de kleine staten in de Indische Oceaan analyseert (Samaranayake, 2014, p. 66).

2.3 Verwachtingen

Op basis van de neorealistische assumptie dat het buitenlandbeleid van kleine staten gevormd wordt door de verdeling van macht tussen grootmachten en de vier strategieën voor kleine staten als reactie op deze verdeling van macht kunnen er vier verwachtingen geformuleerd worden. De Malediven, Seychellen en Mauritius hebben met dezelfde balance of power te maken waardoor de verwachtingen gezamenlijk worden besproken. Bij het volgen van één van de onderstaande verwachtingen worden de overige verwachtingen uitgesloten.

De eerste verwachting is dat de Malediven, de Seychellen en Mauritius de opkomende machten India en China zullen balanceren door zich aan te sluiten bij een militaire alliantie die sterk genoeg is om India en China te balanceren. Er is een algemene consensus onder wetenschappers dat kleine staten opkomende machten balanceren uit angst voor een potentiële hegemonie.

De tweede verwachting is dat de Malediven, de Seychellen en Mauritius een bandwagoning strategie zullen volgen met of China of India. Waltz (1979) stelt dat hoe zwakker de staat is, hoe eerder het

geneigd is om een strategie van bandwagoning toe te passen. De Malediven, de Seychellen en Mauritius zijn in militaire en economische capaciteiten vele male zwakker dan China en India. Zij zijn dus geneigd zich aan te sluiten bij China of India. Gezien de geografische nabijheid van India waardoor India een grotere bedreiging vormt kan beargumenteerd worden dat de Malediven, de Seychellen en Mauritius voor een samenwerking met India kiezen. Maar gezien het feit dat de economie van China zes keer zo groot is als die van India en de snelst groeiende economie van de wereld heeft kan eveneens beargumenteerd worden dat de Malediven, de Seychellen en Mauritius voor een samenwerking met China zullen kiezen (World Economic Forum, 2017). Daar vallen de grootste voordelen te behalen.

De derde verwachting is dat de Malediven, de Seychellen en Mauritius een beleid van neutraliteit zullen volgen, omdat volgens Murphy (2018) kleine staten hier altijd de voorkeur aan zullen geven. Dit beschermt namelijk het best de autonomie en veiligheid van de staat.

De vierde verwachting is dat de Malediven, de Seychellen en Mauritius een beleid van hedging zullen volgen, omdat ze te maken hebben met twee opkomende machten wat voor een onzekere situatie zorgt. Volgens Kuik (2008) is hedging een strategie die gehandhaafd wordt door kleine staten in onzekere situaties. Door return-maximizing en risk-contingency acties te combineren wordt het risico van het verlies van autonomie en veiligheid verminderd en tegelijkertijd wordt er voordeel behaald. Om deze reden zullen kleine staten de voorkeur geven aan een beleid van hedging boven de andere strategieën. Daarnaast zijn de voorwaarden zoals beschreven in de eerder besproken literatuur van Kuik (2008) aanwezig om hedging uit te kunnen voeren.

2.4 Conceptualisatie & operationalisering

Sommige concepten in deze scriptie vragen om een nadere toelichting en operationalisering om volledig antwoord te kunnen geven op de onderzoeksvraag. De eerste is het concept van kleine staten. In deze scriptie zal een kleine staat gedefinieerd worden aan de hand van het inwonersaantal. Dit criterium wordt het meest gebruikt bij het definiëren van een kleine staat (Crowards, 2002, p.143). Voor de operationalisering van het concept wordt er gebruik gemaakt van de criteria van de Wereldbank die een grens van een kleine staat stelt bij 1,5 miljoen inwoners. Deze grens is gesteld op basis van de observatie dat bijna alle staten onder de 1,5 miljoen inwoners problemen ondervinden die geassocieerd worden met kleine staten (Commonwealth Secretariat/ World Bank, 2000). Het antwoord op de onderzoeksvraag zal een van de eerder beschreven strategieën of een onbekende strategie zijn.

De eerste strategie is een balancing. Voor de definitie van balancing maak ik gebruik van de definitie van Walt (1990, p.17). Balancing wordt gedefinieerd als samenwerking met andere staten tegen een opkomende dreigende macht. Walt (1990), Waltz (1979) en Schweller (1994) zijn het met elkaar eens dat balancing een strategie is als reactie op een significante dreiging om toekomstige kosten te

minimaliseren. Balancing kan intern zijn door het vergroten van de militaire capaciteiten en extern door een alliantie te sluiten met andere staten (Murphy, 2010, p. 5). Omdat China en India meer capaciteiten hebben dan de te onderzoeken kleine staten, is interne balancing geen rationele optie. Mijn onderzoek zal net als dat van andere auteurs (Kang, 2009, p. 7; Murphy, 2010, p. 5; Waltz, 1979, p. 118), exclusief interne balancing, balancing operationaliseren als het aansluiten van een kleine staat bij een militaire alliantie gericht tegen een tegenstander, in dit geval China of India.

De tweede strategie is bandwagoning. Voor de conceptualisering van bandwagoning maak ik gebruik van een aangepaste definitie van Schweller (1994, p. 88 - 99) zoals gedefinieerd door Koga (2008, p. 5). Bandwagoning betekent dat een staat een samenwerking aangaat met een opkomende macht om de veiligheid te waarborgen en om voordelen te behalen ten koste van de autonomie en de mogelijkheid om met andere grootmachten samen te werken. Deze definitie suggereert dat de Malediven, de Seychellen en Mauritius een strategie van bandwagoning zullen volgen met India of China om voordeel te behalen zonder dat zij zich bedreigd hoeven te voelen. Ik heb voor een aangepaste definitie gekozen omdat Schweller (1994) beargumenteert dat er zelden kosten zijn verbonden aan bandwagoning terwijl er een algemene consensus heerst onder wetenschappers dat er wel degelijk kosten zijn verbonden aan bandwagoning, namelijk het verlies van autonomie (Murphy, 2017, p. 169). Volgens Murphy (2010, p. 7) kan de definitie van Schweller geoperationaliseerd worden door naar de gedragingen van een staat te kijken waaruit blijkt dat een staat zoveel mogelijk profijt uit zijn relatie met een opkomende macht probeert te halen. Gebeurtenissen die duiden op een economische en/of militaire samenwerking waarbij er verlies van autonomie is met of China of India duiden dus op bandwagoning.

De derde strategie is een beleid van neutraliteit of non-alignment. Voor de conceptualisering van neutraliteit maak ik gebruik van de definitie van Dahl (1997) die stelt dat een staat neutraal is wanneer hij een gelijkwaardige strategische relatie heeft met grootmachten of strategisch onafhankelijk is van grootmachten. Een kleine staat moet dus soortgelijke relaties hebben met grootmachten en in staat zijn om onafhankelijke beslissingen te kunnen maken.

De vierde strategie is hedging. Voor de definitie van hedging maak ik gebruik van de definitie van Kuik en Rozman (2017, p.2). Zij stellen dat hedging een strategie is die gebruikt wordt in een situatie met een grote onzekerheid (interactie met een grootmacht) en een hoge inzet (autonomie/veiligheid). De staat voert hierbij doelbewust tegenstrijdige acties uit, zodat ongeacht de uitkomst van de acties, de tegenstrijdige acties elkaars negatieve effecten opheffen. Om hedging te operationaliseren maken Kuik en Rozman (2017, p. 2) gebruik van een spectrum met bandwagoning en balancing als uitersten waar hedging zich tussenin bevindt. Het gedrag van een staat kan als hedging gedefinieerd worden wanneer het gebruikt maakt van een buitenlandbeleid waarin return-maximizing en risk contingency zitten. Een actie die gezien kan worden als return maximizing is gefocust is op het maximaliseren van

economische, militaire en politieke voordelen die verkregen kunnen worden door een relatie met een grootmacht waarbij bandwagening het uiterste is. Andere voorbeelden van return-maximizing acties zijn samenwerking via bilaterale en multilaterale platformen voor het vaststellen van communicatie en het behouden van de status quo, het creëren van een samenwerking door buitenlandbeleid coördinatie op selectieve kwesties en vrijwillige steun voor bepaalde kwesties aan een macht. Een actie die als risk-contingency gezien kan worden is gefocust op het minimaliseren en verzachten van de risico's waarbij balancing het uiterste is. Andere voorbeelden van risk-contingency acties zijn het sluiten van een militaire samenwerking met een macht zonder een gerichte tegenstander en het uitnodigen van meerdere machten voor regionale zaken om een balans in de regio te creëren.

3. Methodologie

Het doel van het onderzoek is om te bestuderen hoe kleine staten zich gedragen in regio's met geopolitieke spanningen. Het is niet bekend welk buitenlandbeleid kleine staten in dergelijke regio's zullen volgen maar op basis van de besproken literatuur zijn er vier strategieën mogelijk. Om te kunnen generaliseren voor kleine staten in regio's met geopolitieke spanningen is een vergelijkend onderzoek met meerdere casussen de beste methode (Hopkin, 2010, p. 285). Geopolitieke spanningen maken deel uit van een langer proces. Met het oog op de generalisatie en het proces heb ik gekozen voor een longitudinaal onderzoek met een kwalitatieve vergelijkende analyse. Het is een kwalitatief onderzoek, omdat de context van de interactie van kleine staten met grootmachten interessant kan zijn voor de bevindingen van het onderzoek, iets wat een kwantitatief onderzoek mist. Het is een longitudinaal onderzoek, omdat er op meerdere momenten in een periode naar de interactie van kleine staten met grootmachten zal worden gekeken (Lavakras, 2008). Dit is nodig om bijvoorbeeld tegenstrijdige acties te kunnen waarnemen. Voor de casusselectie maak ik gebruik van het *most similar systems design*. Bij het most similar systems design kiest men casussen die onafhankelijke variabelen met elkaar delen, zodat bij een verschil in de afhankelijke variabele de onafhankelijke variabelen weggestreept kunnen worden als verklaring voor het verschil (Hopkins, 2010, p. 292). Dit verkleint het aantal mogelijke verklaringen voor het verschil en faciliteert dus het empirisch controleren van mogelijke verklaringen (Ibid). De belangrijkste onafhankelijke variabele in dit onderzoek is de regio waarin kleine staten zich bevinden en de afhankelijke variabele is de strategie. Als blijkt dat de afhankelijke variabele verschilt per staat, kan de regio waarin de kleine staten zich bevinden dit verschil niet verklaren en zijn er dus andere factoren die meespelen.

Zoals eerder beargumenteerd vindt er geopolitieke competitie plaats in de Indische Oceaan als gevolg van nieuwe opkomende machten (Albert, 2016). De Indische Oceaan is daarmee een representatieve omgeving voor een competitieve regio. Kleine staten in de Indische Oceaan zijn in dat opzicht dus representatief voor kleine staten in een gespannen regio. Op basis van deze redenering zijn de

Seychellen, Mauritius en de Malediven, als enige soevereine kleine staten in de Indische Oceaan², geselecteerd voor het onderzoek. De Seychellen, Mauritius en de Malediven zijn *most similar* in de zin dat ze als kleine staten gedefinieerd kunnen worden, het zijn eilandstaten in de Indische Oceaan en bezitten daarmee een strategische geografische ligging, zijn alle lid van de *Non-Alignment Movement* (CIA, z.d.) en worden alle door de Verenigde Naties (United Nations, 2018) als *small island developing states* gecategoriseerd. De conclusie van het onderzoek kan op dit moment gegeneraliseerd worden voor kleine eilandstaten in de Grote Oceaan, een regio waar grootmachten hun invloed proberen te vergroten (Chandramohan, 2018; Edel, 2018)

De onderzoekstechniek die ik gebruik in dit onderzoek is *process tracing* in de vorm van een inhoudsanalyse. Door middel van inhoudsanalyse bestudeer ik hoe de Seychellen, Mauritius en de Malediven interacteren met China, India en de Verenigde Staten. Ten eerste zal ik persberichten en officiële documenten van de te bestuderen overheden analyseren. Hier staan officiële uitspraken, gebeurtenissen of nieuwe afgesloten overeenkomsten in die meer duidelijkheid geven over de relatie met een grootmacht. Voor de triangulatie van deze bronnen kijk ik naar binnenlandse en buitenlandse nieuwsberichten die persberichten kunnen bevestigen of kunnen aanvullen. Hierbij maak ik zoveel mogelijk gebruik van onafhankelijke bronnen. Tenslotte gebruik ik wetenschappelijke artikelen ter aanvulling op de beschikbare informatie en ter triangulatie van de overige bronnen. Process tracing is een analytisch middel om causale relaties vast te stellen op basis van de te onderzoeken informatie (Collier, 2011, p. 824). In dit onderzoek probeer ik naast de bijdrage aan het gebrek aan literatuur ook een causale relatie aan te tonen tussen de verandering in de verdeling van macht en het buitenlandbeleid. Een goed startpunt voor dit onderzoek is het moment dat geopolitieke competitie in de Indische Oceaan duidelijk begint te worden. Op basis van een rapport uit 2005 (Baker, 2015) en op grond van een samenvatting van een conferentie (Asia-Pacific Center for Security Studies, 2003) beargumenteer ik dat er vanaf het begin van de 21^e eeuw een toenemende interesse is van grootmachten in de Indische Oceaan. Het onderzoek betreft de periode 2000 tot heden.

² De Comoren worden niet meegenomen in het onderzoek vanwege hun geografische ligging tussen het Afrikaanse continent en Madagascar waarmee ze strategisch gezien minder interessant zijn voor grootmachten en vanwege de beperkte omvang van het onderzoek

4. Data analyse

4.1 De Malediven

Diplomatieke relaties tussen de Malediven en India, China en de Verenigde Staten zijn respectievelijk in 1965, 1972 en 1966 vastgelegd (Ministerie van Buitenlandse Zaken India, 2014; Ministerie van Buitenlandse Zaken China, 2017; Ministerie van Buitenlandse Zaken V.S., 2016). Er zijn twee factoren die er op duiden dat de Malediven een sterkere relatie heeft met India, namelijk het feit dat sinds 1991 beide landen een tweejaarlijkse militaire oefening uitvoeren en dat in 1988 het Indische leger intervenieerde in de Malediven om een coup te voorkomen (Ministerie van Buitenlandse Zaken, 2012; Times of India, 2018).

Tussen 2000 en 2006 zijn er weinig noemenswaardige ontwikkelingen tussen de Malediven en de drie grootmachten. In 2006 bezoekt president Gayoom voor het eerst sinds 22 jaar China om de relaties tussen beide landen te versterken (A. Kumar, 2016, p. 155). Volgens A. Kumar (2016, p. 155) is dit een reactie op de toenemende vraag naar een democratie in het land waarbij president Gayoom verwachtte dat hij niet gesteund zou worden door India. Vanaf 2008 worden de verhoudingen met de grootmachten interessanter als president Nasheed de macht overneemt van Gayoom die 30 jaar lang aan de macht is geweest en het land een democratie wordt (A. Kumar, 2016). President Nasheed wordt als pro-India gezien en India grijpt deze kans om de defensiesamenwerkingen tussen beide landen te verstevigen (A. Kumar, 2016, p. 156). Dit wordt gerealiseerd in augustus 2009 als de Malediven een defensieovereenkomst sluit met India waarin India toezegt om de veiligheid van de Malediven te vergroten (Chandramohan, 2009; Future Directions, 2011). Volgens deze bronnen zal India 26 radars plaatsen die in contact zullen staan met de Indiase kustwacht en patrouilles uitvoeren in de wateren van de Malediven. Eind 2011 tekent de Malediven een *Framework Agreement voor Development* met India om verdere samenwerking op het gebied van veiligheid te ontwikkelen en wordt er een trilaterale maritieme veiligheidsorganisatie opgericht met India, Sri Lanka en de Malediven (Ministerie van Buitenlandse Zaken India, 2011; Saberwel, 2016). Opvallend in 2011 is dat de relatie tussen de Malediven en China ook versterkt wordt, China opent namelijk in november 2011 zijn ambassade in de Malediven (Republiek der Malediven, 2011). A. Kumar (2016, p. 156) schrijft op basis van een interview in de Malediven dat in dezelfde periode president Nasheed twee overeenkomsten met China wilde sluiten voor de levering van militaire hardware en militaire trainingen. Toen dit bekend werd zijn deze overeenkomsten niet doorgegaan uit angst voor het in gevaar brengen van de stabiliteit van de Indische Oceaan. Deze bron kan niet getrianguleerd worden, maar laat wel zien dat de Malediven niet maar één samenwerking aan gaat met India of China.

In februari 2012 komt president Waheed aan de macht en één van zijn eerste acties is het annuleren van een leasecontract met het Indiase bedrijf GMR voor de internationale luchthaven van de Malediven (Reuters, 2012). Daarnaast tekent president Waheed eind 2012 een overeenkomst met

China voor militaire hulp (Minivan News, 2012). De acties waren volgens A. Kumar (2016, p. 157) een klap voor de relatie tussen de Malediven en India, omdat president Waheed zich hiermee afkeerde van India en toenadering zocht bij China. In november 2013 komt president Yameen aan de macht. Onder president Yameen, die zich tijdens de verkiezingsperiode uitsprak voor sterkere relaties met China in plaats van India, bereikt de relatie met China een nieuw hoogtepunt (A. Kumar, 2016, p. 158). In september 2014 krijgt de Malediven voor het eerst een officieel staatsbezoek van een Chinees staatshoofd. Tijdens dit bezoek van de Chinese president Xi Jinping worden er negen belangrijke overeenkomsten gesloten die de bilaterale samenwerking tussen beide landen een grote boost geeft. Onderdeel van de overeenkomsten zijn grote infrastructurele investeringen, deelname aan het *One Belt, One Road* initiatief en het contract voor de uitbreiding van de luchthaven wat eerst aan een Indiaas bedrijf toegezegd was (A. Kumar, 2016, p. 159; Maldives Times, 2017; Republiek der Malediven, 2014). In juli 2015 voert president Yameen een controversiële wijziging door in de grondwet waardoor buitenlandse bedrijven onder strike voorwaarden grond mogen bezitten. Volgens S.Y.S. Kumar (2016, p. 19) en Variyar (2015) zijn deze condities alleen haalbaar voor China waardoor de wijziging als een middel wordt gezien om China te helpen in zijn militaire en economische expansie in de Indische Oceaan. De nieuwe overeenkomsten laten zien dat de Malediven wil profiteren van China's economische macht en daarvoor zo ver gaat dat de grondwet wordt aangepast. Deze actie kan als een return-maximizing actie worden gezien.

Tijdens een speech van president Yameen in december 2015 komt het buitenlandbeleid van de Malediven duidelijk naar voren. Hij stelt dat het beleid gebaseerd is op het versterken van de relaties met al hun burens en benadrukt, dat de Malediven altijd gecommitteerd zal zijn voor het behouden van de speciale relatie met India maar dat ook de relatie met China versterkt is (Republiek der Malediven, 2015). In april 2016 tekent president Yameen een *defence cooperation pact* met India waarmee de defensieve samenwerking uitgebreid en versterkt wordt door onder andere het opbouwen van capaciteiten maar ook door de uitwisseling van informatie (Kumar, 2016, p. 163; The Economic Times, 2016). Het sluiten van een overeenkomst voor defensieve samenwerking kan als een risk-contingency actie worden gezien. Door deze ontwikkeling begint het gedrag van de Malediven op hedging te lijken. De economische relatie tussen de Malediven en China wordt nog meer versterkt als er een *Free Trade Agreement*, de eerste ooit voor de Malediven, tussen beide landen wordt gesloten in december 2017 (Maldives Independent, 2017; Ramachandran, 2018). Naast een Free Trade Agreement wordt de deelname van de Malediven aan het *One Road, One Belt* initiatief officieel gemaakt en tien andere overeenkomsten die de bilaterale samenwerking ten goede zal komen (Ibid). Het gevolg van deze ontwikkelingen is volgens de oppositie dat de Malediven steeds afhankelijker gaat worden van China. Volgens oud-president Nasheed komt 70% van de totale buitenlandse schuld China toe waarmee de soevereiniteit en onafhankelijkheid van de Malediven in het geding komt. Deze ontwikkeling is een typisch voorbeeld van bandwagoning omdat in ruil voor economische voordelen

het risico op verlies van autonomie bestaat. Zoals eerder opgemerkt lijkt de Malediven een hedging strategie te volgen en zoals er bij een hedging strategie verwacht kan worden probeert president Yameen India gerust te stellen en noemt hij als reactie op alle hectiek, die ontstaan is door de Free Trade Agreement, India de beste vriend en partner van de Malediven (Republiek der Malediven, 2017). In februari 2018 roept president Yameen de noodtoestand uit en arresteert negen personen van de oppositie. Oud-president Nasheed heeft aan India gevraagd om te interveniëren waarop China reageerde door elf Chinese oorlogsschepen naar de Indische Oceaan te sturen (Reuters, 2018). Deze reactie van China laat de sterke relatie zien die president Yameen heeft met China. In maart 2018 weigert de Malediven mee te doen met de jaarlijkse militaire oefening met de Indische marine, dit lijkt een bevestiging van de verslechterde relatie tussen India en de Malediven (The Wall Street Journal, 2018).

Uit bovenstaande ontwikkelingen in de periode 2000 tot het heden blijkt dat de Malediven geen relatie uit de weg is gegaan met de opkomende grootmachten China en India. De interactie met de Verenigde Staten is beperkt geweest. Dit zou verklaard kunnen worden uit het feit dat de Verenigde Staten al een militaire basis heeft in de Indische Oceaan en zijn invloed uitoefent door de samenwerking met India te versterken (Kaur, 2017). Het gedrag van de Malediven kan gedefinieerd worden als hedging door het waarnemen van tegenstrijdige acties van de Malediven. Het sluiten van een Free Trade Agreement en de deelname aan het One Belt, One Road initiatief zijn return-maximizing acties. De Malediven riskeert hiermee afhankelijkheid van China. Het oprichten van de trilaterale maritieme veiligheidsorganisatie en het tekenen van een defence cooperation pact kunnen worden gezien als risk-contingency acties. Deze tegenstrijdige acties maken dat de Malediven een beleid van hedging volgt.

4.2 De Seychellen

Sinds de onafhankelijkheid van de Seychellen in 1976 zijn er diplomatieke relaties tussen de Seychellen, China, India en de Verenigde Staten (China Embassy Seychelles, 2006; Ministerie van Buitenlandse Zaken India, 2017, Ministerie van Buitenlandse Zaken V.S., 2017). Sinds 2001 voeren de Seychellen en India gezamenlijke militaire oefeningen uit (Ministerie van Buitenlandse Zaken India, 2017). In 2003 tekent de Seychellen een memorandum van overeenstemming met India voor samenwerking op het gebied van defensie en een jaar later in 2004 doet de Seychellen hetzelfde met China (Ministerie van Buitenlandse Zaken India, 2013; Seychelles Weekly, 2011). In 2007 bezoekt de Chinese president Hu Jintao, het hoogste bezoek ooit, de Seychellen. Volgens Singh (2011) laat dit bezoek de interesse van China in de Seychellen zien. Tijdens het bezoek worden er vijf bilaterale overeenkomsten gesloten om onder andere de economische samenwerking te verbeteren en om investeringen vanuit China naar de Seychellen te promoten (Singh, 2011). Het meest opmerkelijke is dat China het nieuwe nationale parlamentsgebouw grotendeels zal financieren en bouwen (Ministry of Commerce China, 2007, Seychelles Nation, 2008). Volgens de Chinese ambassadeur in de Seychellen

is de relatie tussen beide landen sterk ontwikkeld sinds het bezoek van president Hi Jintao aan de Seychellen (Seychelles Nation, 2008).

Tot juni 2010 is er weinig interactie tussen de Seychellen en India, maar uit een document van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van India (2017) blijkt dat vanaf dat moment beide landen de relatie met elkaar zullen versterken. In juni 2010 bezoekt president Michel van de Seychellen India om verdere samenwerking te bespreken en in het bezoek zegt India toe om 45% van de schuld van de Seychellen aan India af te schrijven (Ministerie van Buitenlandse Zaken Seychellen, 2010a).

Daarnaast wordt er een *Bilateral Investment Promotion and Protection Agreement* getekend om de economische relatie te versterken en ontvangt de Seychellen een gift van vijf miljoen dollar om te besteden aan defensie (Ministerie van Buitenlandse Zaken India, 2017). Niet kort daarna krijgt de Seychellen bezoek van de Minister van Defensie van India die namens India een surveillance vliegtuig en twee helikopters aan de kustwacht van de Seychellen schenkt (Ministerie van Buitenlandse Zaken Seychellen, 2010b).

In december 2011 bezoekt een Chinese Minister van Defensie voor het eerst in 36 jaar tijd de Seychellen om de militaire samenwerking tussen beide landen te versterken (Bennett, 2011). Tijdens dit bezoek biedt president Michel van de Seychellen China aan een militaire basis te openen om de anti-piraterij operatie kracht bij te zetten. China ontkent dit aanbod van president Michel stellig uit angst voor instabiliteit in de regio, maar gaat wel in op het bod om de havens van de Seychellen te gebruiken voor bevoorrading (Bennet, 2011; Mohan, 2012, p.140). Het bezoek wordt afgesloten met de ondertekening van een militair samenwerkingsverdrag wat zal leiden tot meer hulp van China door middel van gezamenlijke oefeningen, uitrusting en uitwisselingen van troepen (Ministerie van Buitenlandse Zaken Seychellen, 2011). In februari 2012 bezoekt president Michel India om premier Singh gerust te stellen dat er geen militaire basis van China in de Seychellen zal komen en dat India altijd de hoofdpartner zal blijven voor de Seychellen (Mohan, 2012, p.140). Deze gebeurtenis laat zien dat de Seychellen een balans probeert te behouden in de relatie met China en India waarmee het gedrag van de staat op non-alignment lijkt. De verwachting dat de Seychellen een beleid van bandwagoning volgt, wordt hiermee verworpen. Op 6 mei 2013 wordt er een nieuwe overeenkomst gesloten tussen de Seychellen en China die volgens beide landen een nieuw punt in hun relatie aanduidt (State House Seychelles, 2013). Er wordt een *Mutual Visa Waiver* overeenkomst getekend waardoor het makkelijker wordt voor bewoners van beide landen om heen en weer te reizen. De Seychellen is pas het tweede land ter wereld dat zo'n verdrag met China afsluit en de eerste in Afrika (State House Seychelles, 2013).

Op 10 maart 2015 bezoekt de Indiase premier Modi de Seychellen. Dit is het eerste bezoek van een premier van India in 34 jaar tijd aan de Seychellen. Tijdens dit bezoek worden er vier overeenkomsten gesloten en wordt de eerste van zes kustradar-stations, gedoneerd door India, geïnaugureerd

(Ministerie van Buitenlandse Zaken India, 2017). De belangrijkste overeenkomst is de ontwikkeling van infrastructuur en faciliteiten door India op een eiland van de Seychellen om meer veiligheid in de regio te creëren en de militaire samenwerking te verbeteren (Seychellen (Ministerie van Buitenlandse Zaken Seychellen, 2015). Volgens meerdere onafhankelijke bronnen betekent dit dat India een militaire basis op het eiland zal bouwen (Al Jazeera, 2018; Reuters, 2018; The Independent, 2018). Vanwege de geheimzinnigheid van de overeenkomst kwam er veel kritiek vanuit de oppositie in het parlement en werd het plan tijdelijk uitgesteld (Joshi, 2018).

In augustus 2015 bezoekt president Michel tijdens een officieel staatsbezoek India en premier Modi. Tijdens het bezoek worden er vijf overeenkomsten gesloten, onder andere op het gebied van defensie en veiligheid (The Diplomat, 2015; India West, 2015). Tijdens het bezoek zegt president Michel te overwegen om deel uit te maken van het trilaterale maritieme samenwerkingsovereenkomst tussen India, de Malediven en Sri Lanka (The Times of India, 2015). Het aansluiten bij een militaire samenwerking zonder een gerichte tegenstander is een risk-contingency actie volgens Kuik (2008). Op 2 augustus 2016 tekenen de Seychellen en China een *Economic and Technical Agreement*. Door deze overeenkomst krijgt de Seychellen een gift van 15 miljoen dollar van China om te gebruiken voor infrastructurele projecten (Ministerie van Buitenlandse Zaken Seychellen, 2016). Op 23 november 2016 zegt President Faure van de Seychellen tijdens een bezoek van een hoge militaire Chinese officier dat hij de defensieve samenwerking met China wil vergroten om de defensie capaciteiten te vergroten en de gemeenschap van de Seychellen te beschermen (Ministerie van Buitenlandse Zaken, 2016). In januari 2018 probeert president Faure een herziene versie van de overeenkomst met betrekking tot het openen van een Indiase militaire basis te ratificeren, maar vanwege aanhoudende protesten van activisten wordt het uitgesteld tot maart 2018. De protesten blijven aanhouden en in maart 2018 verklaart de oppositie de overeenkomst 'dood' (Al Jazeera, 2018). De protesten kwamen voort uit het feit dat de inwoners van de Seychellen willen dat hun land geen kant kiest in de competitie tussen China en India, omdat ze bang zijn voor hun eigen veiligheid wanneer dit gebeurt (Ibid).

De interactie van de Seychellen met de Verenigde Staten is beperkt geweest in de bestudeerde periode, maar er is wel één belangrijke gebeurtenis die de relatie met de Verenigde Staten versterkt heeft. In 2009 opent de Verenigde Staten een militaire basis op de Seychellen. Vanaf deze basis stijgen drones op om de Indische Oceaan en Oost-Afrika te surveilleren en te beschermen tegen piraterij en terrorisme (Washington Post, 2011). De militaire basis kan daarom niet als een balancing actie worden gezien tegen China en India.

Uit bovenstaande ontwikkelingen in de periode 2000 tot het heden blijkt dat de Seychellen vooral op militair gebied samenwerking is aangegaan met China en India. Dit kan verklaard worden uit het feit dat de wateren van de Seychellen een gebied van 1,4 miljoen vierkante kilometer beslaat en de

economie afhankelijk is van dit gebied (Attala, 2013). De Seychellen heeft als kleine eilandstaat een gebrek aan capaciteiten voor de bescherming van dit gebied en door relaties te onderhouden met beide machten kan de Seychellen eigen capaciteiten opbouwen en voor een betere bescherming zorgen. Uit de analyse blijkt dat de Seychellen geen bandwagoning of balancing strategie volgt doordat de Seychellen met beide landen samenwerkt en zich niet heeft aangesloten bij een militaire alliantie. Het vaststellen of de Seychellen een beleid van non-alignment of hedging volgt is lastiger. Eén van de elementen van hedging volgens Kuik (2008) is dat er tegenstrijdige strategieën worden gevolgd om de risico's te vermijden van de strategieën. In de analyse ben ik geen risk-contingency acties³ tegengekomen en daarom kan het gedrag van de Seychellen niet als hedging worden gedefinieerd. De Seychellen kiest geen kant tussen de grootmachten en onderhoudt gelijkwaardige strategische relaties met India, China en de Verenigde Staten. Het gedrag van de Seychellen kan als een beleid van non-alignment worden gedefinieerd.

4.3 Mauritius

Sinds 1948 zijn er officiële diplomatieke banden tussen Mauritius en India. De diplomatieke banden met de Verenigde Staten en China werden respectievelijk in 1968 en 1972 vastgesteld (Reuters, 2008; Ministerie van Buitenlandse Zaken V.S., 2017) Na de onafhankelijkheid van 1968 stelde de eerste premier van Mauritius dat India een centrale rol speelt in het buitenlandbeleid (Ministerie van Buitenlandse Zaken India, 2016). Ruim 68% van de bevolking van Mauritius is van Indiase afkomst en deze sterke historische en culturele link tussen beide landen zorgt voor een sterke band (Ibid).

Naast de overduidelijke culturele en historische link is er een andere factor die een bijzondere relatie laat zien tussen Mauritius en India. Mauritius bezit enkel een politiemacht. Het opvallendste hieraan is dat bepaalde onderdelen van de politiemacht onder leiding staan van Indiase officieren, zo is het hoofd van de kustwacht en de nationale veiligheidsadviseur een Indiase officier (Brewster, 2015; Badri-Maharaj, 2016). Een groot deel van de boten en vliegtuigen van de politiemacht van Mauritius is gedoneerd of tegen gunstige voorwaarden geleverd door India waarmee het een grote rol heeft gespeeld in het bouwen van een politiemacht op Mauritius (Ibid; High Commission of India, z.d.). Voor India betekent het dat het veel invloed heeft over de politiemacht, maar voor Mauritius betekent dit dat het erg afhankelijk is van India.

³ De Seychellen is nooit lid geworden van de trilaterale veiligheidsorganisatie met India, de Malediven en Sri Lanka. Het openen van de Indische militaire basis zou als een *risk-contingency* actie gedefinieerd kunnen worden maar dit is nooit gebeurd. Vanuit de neorealistische assumptie dat de binnenlandse politiek geen invloed heeft op het gedrag van staten, kan de intentie van de regering om de basis wel te openen verworpen worden.

Tot 2007 zijn er weinige interessante ontwikkelingen in de interactie tussen Mauritius en de grootmachten. In maart 2007 sluit Mauritius een overeenkomst met Chinese investeerders voor de opening van een speciale economische zone in Mauritius, die enkel voor Chinese investeerders bedoeld is. Er wordt een investering van 500 miljoen dollar beloofd, de grootste ooit voor Mauritius (Alves, 2011, p.11). In februari 2009 bezoekt de Chinese president Hi Jintao Mauritius. Het is voor het eerst sinds het vaststellen van de diplomatieke relaties tussen beide landen dat een Chinese president Mauritius bezoekt (Amerikaanse ambassade Mauritius, 2009). Tijdens dit bezoek worden meerdere leningen afgesloten waaronder één van 270 miljoen dollar (Ibid). Er blijkt dat er nog weinig vooruitgang is geboekt met het project van de speciale economische zone, maar met het bezoek krijgt het een hernieuwde start. De beloofde investering wordt tot 750 miljoen dollar verhoogd (Alves, 2011, p.11). Bovenstaande gebeurtenissen laten zien dat Mauritius met zowel India als China samenwerkt en overeenkomsten sluit, daarom is de verwachting dat Mauritius een bandwagoning strategie volgt niet van toepassing

Sinds 2009 patrouilleert de Indiase marine op verzoek van Mauritius in de wateren van Mauritius (High Commission of India Mauritius, z.d.). In 2009 wordt een overeenkomst met India gesloten voor de bouw van radars voor surveillance op acht eilanden en in 2011 worden deze opgeleverd. Deze radars zijn net als de radars op de Seychellen aangesloten op een Indiaas netwerk. In 2011 bestelt Mauritius een marine schip van India dat betaald wordt met een gift van tien miljoen dollar en de rest met een lening (Ibid). In februari 2012 bezoekt premier Ramgoolam van Mauritius premier Singh in India en worden er vijf overeenkomsten gesloten. Er wordt afgesproken de samenwerking tussen beide landen te verbeteren om de veiligheid van de Indische Oceaan te vergroten. Dit willen beide landen doen door middel van meer patrouilles, de uitwisseling van informatie en het vergroten van de Mauritiaanse veiligheids capaciteiten (Ministerie van Buitenlandse Zaken India, 2012). Bovenstaande ontwikkelingen kunnen als return-maximizing acties gedefinieerd worden.

In 2013 tekent Mauritius een *waiver agreement* met China waarmee inwoners van beide landen makkelijker kunnen reizen (China Today, 2017). In maart 2015 bezoekt de Indiase premier Modi Mauritius. Tijdens dit bezoek worden er vijf overeenkomsten gesloten en een lening verstrekt ter waarde van 500 miljoen dollar voor infrastructurele projecten (Ministerie van Buitenlandse Zaken India, 2016). Onderdeel van de overeenkomsten is de ontwikkeling van infrastructuur en faciliteiten, zoals een haven en luchthaven op verschillende eilanden van Mauritius waarmee India een strategische plek in de Indische Oceaan kan bemachtigen (Hughes, 2016; Ministerie van Buitenlandse Zaken India, z.d.). Deze gebeurtenis laat opnieuw de sterke relatie tussen India en Mauritius zien. Op 8 november 2016 scheldt China een deel van de schuld kwijt die Mauritius had om de vriendschap en samenwerking te versterken tussen beide landen (Republiek Mauritius, 2016).

In februari 2017 bezoekt de Chinese minister van Buitenlandse Zaken Mauritius om over het One Belt, One Road initiatief te spreken, China wil graag dat Mauritius mee gaat doen (Bokarev, 2018). Tijdens het bezoek wordt er ook gesproken over hoe Mauritius de brug kan gaan vormen voor Chinese investeringen in Afrika. In mei 2017 bezoekt premier Jugnauth van Mauritius tijdens zijn eerste buitenlandse bezoek premier Modi in India en er worden vier overeenkomsten gesloten, onder andere op het gebied van maritieme veiligheid dat moet leiden tot betere samenwerking en het vergroten van de capaciteiten van Mauritius (Fatovich, 2017; Padmaja, 2017). Bovenop de overeenkomsten kondigde India ook een lening aan van 500 miljoen dollar die voor defensie gerelateerde projecten gebruikt kan worden (The Times of India, 2017).

In juni 2017 verrast Mauritius de internationale politiek door een territoriale claim op de Chagos eilanden in te dienen bij de Verenigde Naties (Bokarev, 2017). De eilandengroep werd tijdens de koloniale periode onder het Verenigd Koninkrijk afgescheiden van Mauritius en daarom bleef de eilandengroep in bezit van het Verenigd Koninkrijk. Sinds 1971 heeft de Verenigde Staten een militaire basis op het grootste eiland, Diego Garcia, van de Chagos eilanden. De militaire basis heeft een grote strategische waarde voor de Verenigde Staten doordat het een militaire aanwezigheid garandeert in het Midden-Oosten, de Indische Oceaan en Zuid-Azië. Tijdens de stemming in de Verenigde Naties over de behandeling van de claim door het Internationaal Gerechtshof stemden 94 van de 184 landen voor, waarbij India voor stemde, China zich onthield en de Verenigde Staten tegen stemde. De stem van India is aan de ene kant verrassend, omdat het blij is met de militaire aanwezigheid van de Verenigde Staten in de regio als tegenwicht voor China, maar aan de andere kant is gebleken dat India en Mauritius een speciale relatie hebben. Mauritius heeft ook aangegeven dat de Verenigde Staten zijn militaire basis zouden mogen behouden bij het winnen van de claim.

De laatste relevante gebeurtenis is dat op 4 april 2018 er onderhandelingen zijn gestart tussen China en Mauritius over een Free Trade Agreement waarmee de bilaterale samenwerking op het gebied van economie en handel versterkt zal worden (Republiek Mauritius, 2018).

Uit bovenstaande analyse blijkt dat Mauritius geen balancing strategie volgt, omdat Mauritius zich niet heeft aangesloten bij een militaire alliantie gericht tegen India of China. Uit de analyse blijkt wel dat Mauritius een veel sterkere en diepere relatie heeft met India waardoor een beleid van non-alignment niet van toepassing is. Dat onderdelen van de politiemacht onder leiding staat van Indiase officieren is een voorbeeld van deze speciale relatie. Deze constructie maakt Mauritius daarentegen afhankelijk van India en dit kan worden gezien als een verlies van autonomie. Er zijn geen risk-contingency acties waargenomen om dit verlies in autonomie te beperken en daarom kan de verwachting dat Mauritius een beleid van hedging zou volgen verworpen worden. Door deze afhankelijkheid van Mauritius lijkt het gedrag van Mauritius op bandwagoning. Echter gaat volgens de definitie van Koga (2017, p. 5) bandwagoning ten koste van de mogelijkheid om met andere grootmachten samen te werken.

Mauritius heeft in de bestudeerde periode ook overeenkomsten gesloten met China en daarom kan het gedrag niet als bandwagoning worden gedefinieerd. Geen van de vier strategieën is toepasbaar op het gedrag van Mauritius.

5. Conclusie

Het antwoord op de onderzoeksvraag is als volgt: de Malediven reageert op de toenemende geopolitieke competitie in de Indische Oceaan door een strategie van hedging te volgen waarbij het tegenstrijdige strategieën handhaaft door op economisch gebied voornamelijk met China samen te werken en op militair gebied met India; de Seychellen volgt een strategie van non-alignment door gelijkwaardige relaties te onderhouden met India en China; de strategie van Mauritius kan niet gedefinieerd worden aan de hand van de uit de literatuur voortkomende strategieën. Mauritius onderhoudt relaties met zowel India als China maar heeft een veel sterkere relatie met India.

Op basis van de analyse van het gedrag van de Malediven, de Seychellen en Mauritius kan er geconcludeerd worden dat er aan geen van de eerder gestelde verwachtingen wordt voldaan, omdat alle drie de kleine staten een andere strategie volgen. De neorealistische assumptie dat het buitenlandbeleid van kleine staten gevormd wordt door de verdeling van macht in het internationale systeem kan hierdoor verworpen worden. De analyse van de Malediven laat zien dat de binnenlandse politiek een grote invloed heeft op het buitenlandbeleid van een kleine staat. Voor verklaringen van het gedrag van kleine staten moet in een toekomstige onderzoek de binnenlandse factoren mee genomen worden.

Er zijn twee factoren die in overweging moeten worden genomen bij de resultaten van dit onderzoek. Ten eerste zit er een bias in de data doordat ik heb bepaald welke acties of gedragingen belangrijk zijn geweest om het gedrag van een klein staat te kunnen bepalen. Hierdoor bestaat er een kans dat er informatie over het hoofd is gezien of niet is meegenomen die een ander resultaat tot gevolg zou kunnen hebben. Ten tweede is er in de literatuur over de behandelde strategieën, afgezien van balancing, geen breed gedragen consensus over de definities van deze strategieën waardoor het gebruik van een andere definitie een ander resultaat tot gevolg zou kunnen hebben.

De uit de literatuur voortkomende strategieën hebben moeite met het verklaren van het gedrag van Mauritius doordat zij met twee opkomende machten te maken hebben. Om deze reden wordt aangeraden om in verder onderzoek exploratief te werk te gaan om nieuwe strategieën te ontdekken die het gedrag van Mauritius beter kunnen verklaren en definiëren. Met dit onderzoek heb ik bijgedragen aan het gebrek aan literatuur over hoe kleine staten in de Indische Oceaan zich gedragen en het gebrek aan literatuur over hoe kleine staten reageren op twee opkomende machten.

6. Literatuurlijst

6.1 Algemeen

- Albert, E. (2016). Competition in the Indian Ocean. Council on Foreign Relations. Verkregen van <https://www.cfr.org/backgrounder/competition-indian-ocean>
- Asia-Pacific Center for Security Studies (2003). India and the Emerging Geopolitics of the Indian Ocean Region. Verkregen van https://apcss.org/core/Conference/CR_ES/030819-21ES.htm
- Baker, B.D. (2015). Where is the String of Pearls in 2015? *The Diplomat*. Verkregen van <https://thediplomat.com/2015/10/where-is-the-string-of-pearls-in-2015/>
- Bartmann, B. (2002). Meeting the need of microstate security. *The Round Table*, 365, pp. 351 – 374. Verkregen van <https://ams.hi.is/wp-content/uploads/old/Simpson%20Meeting%20the%20Needs%20of%20Microstates%20Security.pdf>
- Brewster, D. (2018) Welcome to the New Indian Ocean. Verkregen op 13-04-2018 van <https://thediplomat.com/2018/02/welcome-to-the-new-indian-ocean/>
- Central Intelligence Agency (z.d.). The World Factbook. Verkregen van <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/appendix/appendix-b.html>
- Chandramohan, B. (2018). India's Strategic Expansion in the Pacific Islands. *The Diplomat*. Verkregen van <https://thediplomat.com/2018/06/indias-strategic-expansion-in-the-pacific-islands/>.
- Crowards, T. (2002). Defining the category of 'small' states. *Journal of International Development*, 14(2), 143-179.
- Collier, D. (2011). Understanding process tracing. *PS: Political Science & Politics*, 44(4), pp. 823-830.
- Cooper, Andrew F., and Timothy M. Shaw (2012). *The Diplomacies of Small States: Vulnerability and Resilience*. Houndmills: Palgrave Macmillan.
- Commonwealth Secretariat/World Bank Joined Task Force on Small States. (2000). Small States: Meeting Challenges in the Global Economy. Verkregen op 26-04-2018 van <http://documents.worldbank.org/curated/en/267231468763824990/Small-states-meeting-challenges-in-the-global-economy>
- Edel, C. (2018). THE GEOSTRATEGIC CHALLENGE – AND OPPORTUNITY – OF THE SOUTH PACIFIC. Verkregen van <https://warontherocks.com/2018/04/the-geostrategic-challenge-and-opportunity-of-the-south-pacific/>
- Fiori, A., Passeri, A. (2015). Hedging in search of a new age of non-alignment: Myanmar between China and the USA. *The Pacific Review* 28(5), pp. 679-702.

- Goetschel, L. (1998) The Foreign and Security Policy Interests of Small States in Today's Europe. In *Small States inside and outside the European Union* ed. Laurent Goetschel. Dordrecht: Kluwer Academic Publishers, pp. 13-31.
- Grigorescu, A. (2008). East and Central European countries and the Iraq War: The choice between “soft balancing” and “soft bandwagoning”. *Communist and Post-Communist Studies*, 41, pp. 281-299
- Kang, D.C. (2009). Between Balancing and Bandwagoning: South Korea's Response to China. *Journal of East Asian Studies* 9, pp. 1 - 28
- Kaplan, R.D. (2009). Rivalry in the Indian Ocean, *Foreign Affairs* 88(2), pp. 16-32.
- Koga, K. (2017). The Concept of “Hedging” Revisited: The Case of Japan's Foreign Policy Strategy in East Asia's Power Shift. *International Studies Review* 0, pp. 1-28
- Kuik, C.C. (2008). The Essence of Hedging: Malaysia and Singapore's Response to a Rising China. *Contemporary Southeast Asia* 30(2), pp. 85-159.
- Kuik, C.C., Rozman, G. (2015). Introduction to Part 1: Light or Heavy Hedging: Positioning between China and the United States in Gilbert Rozman, *Joint U.S.-Korea Academic Studies 2015*, 26, (Washington, DC: Korea Economic Institute of America), pp. 1-9.
- Lake, D.A. (1996) ‘Anarchy, hierarchy, and the variety of international relations’, *International Organization*, 50(1), pp. 1–33.
- Lavakras, P.J. (2008). Longitudinal Studies. In: *Encyclopedia of Survey Research Methods*. Verkregen van <http://methods.sagepub.com/reference/encyclopedia-of-survey-research-methods/n280.xml>
- Murphy, A.M. (2010). Beyond Balancing and Bandwagoning: Thailand's Response to China's Rise, *Asian Security* 6(1), pp. 1-27, DOI: 10.1080/14799850903471922
- Murphy, A.M. (2017). Great Power Rivalries, Domestic Politics and Southeast Asian Foreign Policy: Exploring the Linkages, *Asian Security* 13(3), pp. 165-182, DOI: 10.1080/14799855.2017.1354566
- Paul, T.V. (2018). When balance of power meets globalization: China, India and the small states of South Asia. *Politics* 00(0). Verkregen van <http://journals.sagepub.com/doi/pdf/10.1177/0263395718779930>
- Putten, van der F.P., Wetzling, T., Kamerling, S. (2014). Geopolitics and Maritime Security in the Indian Ocean: What Role for the European Union? *Clingendael Institute Policy Brief*.
- Rothstein, R. (1968). *Alliances and Small Powers*. New York: Columbia University Press
- Samaranayake, N. (2014). Island States in a Region of Great Powers. In: Michel, D., Passerelli, R. (Eds.). *Sea Change: Evolving Maritime Geopolitics in the Indian-Pacific Region*. pp. 61-77
- Simpson, A.W. (2018). Realism, Small States and Neutrality. In: Avgustin, J.R., Nurnus, M., Orsi, D. (Eds.). *Realism in Practice: An Appraisal*. E-International Relations: Bristol
- Sutton, P., Payne, A. (1993). Lilliput under Threat: the Security Problems of Small Island and Enclave Developing States. *Political Studies* 41(4), pp. 579-593

- Schweller, L.R. (1994). Bandwagoning for Profit: Bringing the Revisionist State Back In. *International Security* 19(1), pp. 72-107
- Sweeney, K., Fritz, P. (2004). Jumping on the bandwagon: An interest-based explanation for great power alliances. *The Journal of Politics*, 66(2), pp. 428-449
- Tessman, B. and Wojtek, W. (2010). 'Great powers and strategic hedging: the case of Chinese energy security strategy', *International Studies Review*, 13(2), pp. 214-240.
- Thorhallsson, B., Steinsson, S. (2017). Small State Foreign Policy. *Oxford Research Encyclopedia of Politics*
- United Nations (2018). World Economic Situation and Prospects 2018. Verkregen van https://www.un.org/development/desa/dpad/wp-content/uploads/sites/45/publication/WESP2018_Full_Web-1.pdf
- United States National Intelligence Counsel (2012). Global Trends 2030: Alternative Worlds.
- Vaicekauskaitė, Z.M. (2017). Security Strategies of Small States in a Changing World. *Journal on Baltic Security*, 3(2), pp. 7-15
- Van Jackson, A. (2014). Power, Trust and Network Complexity: Three Logics of Hedging in Asian Security. *International Relations of the Asia Pacific*, 14(3), pp. 331 – 356\
- Vital, D. (1971). *The Survival of Small States*. London: Oxford University Press
- Walt, S.M. (1987). *The Origins of Alliances*. Ithaca : Cornell University Press
- Walt, S. M., (1990). Alliances: Balancing and Bandwagoning. In: Walt, S. M., (Red.). *The Origins of Alliances*. Cornell University Press.
- Waltz, K. N. (1979). *Theory of International Politics*, 1. New York: McGraw-Hill.
- World Economic Forum (2018). The world's biggest economies in 2018. Verkregen van <https://www.weforum.org/agenda/2018/04/the-worlds-biggest-economies-in-2018/>

6.2 Bronnen onderzoek de Malediven

- Chandramohan, B. (2009). India, Maldives and the Indian Ocean. *Institute for Defence Studies and Analyses* verkregen van https://idsa.in/idsastrategiccomments/IndiaMaldivesandtheIndianOcean_BChandramohan_131009
- Future Directions (2011). China-India Rivalry in the Maldives Set to Intensify. Verkregen van <http://www.futuredirections.org.au/publication/china-india-rivalry-in-the-maldives-set-to-intensify/>
- Kaur, S. (2017). The Indian Ocean Region is Key to U.S.-India Relations. Verkregen van <https://www.americansecurityproject.org/the-indian-ocean-region-is-key-to-u-s-india-relations/>
- Kumar, S.Y.S. (2016). China's Footprints in Maldives: Concern for India? *J Soc Sci* 15(4), pp. 15-29

Kumar, A. (2016). India-Maldives Relations: Is the Rough Patch Over? *Indian Foreign Affairs Journal* 11(2), pp. 153-167

Maldives Independent (2017). China-Maldives FTA among 12 agreements penned during Yameen's visit. Verkregen van <https://maldivesindependent.com/politics/china-maldives-fta-among-12-agreements-penned-during-yameens-visit-134461>

Maldives Times (2017). Maldives walks into China's embrace. Verkregen van <https://maldivestimes.com/maldives-walks-into-chinas-embrace/>

Ministerie van Buitenlandse Zaken China (2017). China and Maldives Hold the 6th Round of Diplomatic Consultation. Verkregen van http://www.fmprc.gov.cn/mfa_eng/wjbxw/t1440550.shtml

Ministerie van Buitenlandse Zaken India (2011). Framework Agreement on Cooperation for Development between India and Maldives. Verkregen van <http://www.mea.gov.in/bilateral-documents.htm?dtl/5407/Framework+Agreement+on+Cooperation+for+Development+between+India+and+Maldives>

Ministerie van Buitenlandse Zaken India (2012). Trilateral Joint Coast Guard Exercises – DOSTI XI. Verkregen van <http://mea.gov.in/press-releases.htm?dtl/19436/Trilateral+Joint+Coast+Guard+Exercises++DOSTI+XI>

Ministerie van Buitenlandse Zaken India (2014). India-Maldives Relations. Verkregen van https://mea.gov.in/Portal/ForeignRelation/Maldives_May_2014_.pdf

Ministerie van Buitenlandse Zaken V.S. (2016). U.S. Relations with the Maldives. Verkregen van <https://www.state.gov/r/pa/ei/bgn/5476.htm>

Minivan News (2012). Defence Minister signs military aid agreement with China. Verkregen van <https://minivannewsarchive.com/politics/defence-minister-signs-military-aid-agreement-with-china-49018>

Ramachandran, S. (2018) The China-Maldives connection. *The Diplomat*. Verkregen van <https://thediplomat.com/2018/01/the-china-maldives-connection/>

Republiek der Malediven (2011). Chinese Embassy openend in Maldives. Verkregen van <http://www.presidencymaldives.gov.mv/Index.aspx?lid=11&dcid=6235>

Republiek der Malediven (2014). Joint Press Communique between the Republic of Maldives and The People's Republic of China. Verkregen van http://www.presidencymaldives.gov.mv/Documents/4380_17b69791-6_.pdf

- Republiek der Malediven (2015). President delivers speech at the ceremony held to mark the Government's two year foreign policy achievements and 50 years UN membership. Verkregen van <http://www.presidencymaldives.gov.mv/Index.aspx?lid=11&dcid=16154>
- Republiek der Malediven (2017). India is the closest friend and ally to the Maldives – President Yameen. Verkregen van <http://www.presidencymaldives.gov.mv/Index.aspx?lid=11&dcid=18638>
- Reuters (2012). Maldives cancels GMR's 511 million dollar airport project. Verkregen van <https://www.reuters.com/article/maldives-india-gmr/maldives-cancels-gmrs-511-million-airport-project-idINDEE8AR01Z20121128>
- Reuters (2018). Chinese warships enter East Indian Ocean amid Maldives tensions. Verkregen van <https://www.reuters.com/article/us-maldives-politics-china/chinese-warships-enter-east-indian-ocean-amid-maldives-tensions-idUSKCN1G40V9>
- Saberwal, A. (2016) Time to Revitalise and Expand the Trilateral Maritime Security Cooperation between India, Sri Lanka and Maldives. Verkregen van https://idsa.in/idsacomment/trilateral-maritime-security-cooperation-india-sri-lanka-maldives_asaberwal_220316
- The Economic Times (2016). India, Maldives sign pact to expand defence cooperation. Verkregen van <https://economictimes.indiatimes.com/news/defence/india-maldives-sign-pact-to-expand-defence-cooperation/articleshow/51779405.cms>
- The Wall Street Journal (2018). Trouble in Paradise: China-India Rivalry Plays Out in Maldives. Verkregen van <https://www.wsj.com/articles/trouble-in-paradise-china-india-rivalry-plays-out-in-maldives-1520332203>
- Times of India (2017). China FTA undermines Maldives' sovereignty, bad for region: Former Prez Nasheed. Verkregen van <https://timesofindia.indiatimes.com/world/south-asia/china-fta-undermines-maldives-sovereignty-bad-for-region-former-prez-nasheed/articleshow/61906756.cms>
- Times of India (2018). Operation Cactus: How Indian troops went to Maldives and helped quell a coup. Verkregen van <https://timesofindia.indiatimes.com/world/south-asia/operation-cactus-how-indian-troops-went-to-maldives-and-helped-quell-a-coup/articleshow/62816787.cms>
- Variyar, M. (2015). Chinese 'Land Grab' in Maldives: How India Can Counter Beijing's Expanding Sphere of Influence. *International Business Times*. Verkregen van <https://www.ibtimes.co.in/maldives-land-ownership-why-india-should-be-concerned-what-should-it-do-counter-china-640594>

6.3 Bronnen onderzoek de Seychellen

- Al Jazeera (2018). India's Seychelles military base plan hits choppy waters. Verkregen van <https://www.aljazeera.com/news/2018/03/india-seychelles-military-base-plan-hits-choppy-waters-180321150926691.html>
- Attala, J. (2013). Dispute Resolution: Toward an Indian Ocean Model. In: Kaushiva, P., Singh, A. (Reds.) *Indian Ocean Challenges: A Quest for Cooperative Solutions*. National Maritime Foundation.
- Bennett, J.R. (2011). Seychelles: An Open Invitation For China. ETH Zurich. Verkregen van <http://www.css.ethz.ch/en/services/digital-library/articles/article.html/135261/pdf>
- China Embassy Seychelles (2006). Bilateral Relations between China and Seychelles. Verkregen van <http://sc.china-embassy.org/eng/sbgx/t285855.htm>
- India West (2015). India Gifts Coastguard Boat, Dornier to Seychelles. Verkregen van http://www.indiawest.com/news/india/india-gifts-coastguard-boat-dornier-to-seychelles/article_9ef577ca-4be2-11e5-a708-7f739936569e.html
- Joshi, M. (2018). India's Seychelles military base roadblock has a China subtext. Observer Research Foundation. Verkregen van <https://www.orfonline.org/research/indias-seychelles-military-base-roadblock-has-a-china-subtext/>
- Ministry of Commerce China (2007). Seychellois president: Hu Jintao's visit is historic event. Verkregen van: http://english.mofcom.gov.cn/aarticle/zt_africantour/lanmub/200702/20070204377155.html
- Ministerie van Buitenlandse Zaken Seychellen (2010a). India extends significant support to Seychelles economic reform. Verkregen van http://www.mfa.gov.sc/static.php?content_id=36&news_id=448
- Ministerie van Buitenlandse Zaken Seychellen (2010b). India reinforces Seychelles anti-piracy operations with new aircraft donations. Verkregen van http://www.mfa.gov.sc/static.php?content_id=36&news_id=447
- Ministerie van Buitenlandse Zaken Seychelles (2011). CHINA PLEDGES TO INCREASE MILITARY ASSISTANCE TO SEYCHELLES. Verkregen van http://www.mfa.gov.sc/static.php?content_id=36&news_id=108.
- Ministerie van Buitenlandse Zaken Seychellen (2015). Seychelles and India on a trajectory to consolidate cooperation after MoU Signing. Verkregen van http://www.mfa.gov.sc/static.php?content_id=36&news_id=980

- Ministerie van Buitenlandse Zaken Seychellen (2016). Seychelles Signs New Economic and Technical Agreement with China. Verkregen van http://www.mfa.gov.sc/static.php?content_id=36&news_id=1284
- Ministerie van Buitenlandse Zaken India (2013). India-Seychelles Relations. Verkregen van https://www.mea.gov.in/Portal/ForeignRelation/Seychelles_Brief_for_Websites_January_2013.pdf
- Ministerie van Buitenlandse Zaken India (2017). India-Seychelles Relations – Political Relations. Verkregen van https://www.mea.gov.in/Portal/ForeignRelation/sey_dec.pdf
- Mohan, C.R. (2012). *Samudra Manthan: Sino Indian Rivalry in the Indo-Pacific*. Washington: Carnegie Endowment for International Peace.
- Nation Seychelles (2008). Construction of new National Assembly building begins. Verkregen van <http://www.nation.sc/article.html?id=219109>
- Reuters (2018). India boosts maritime reach with Seychelles pact to build naval facilities. Verkregen van <https://www.reuters.com/article/us-india-seychelles/india-boosts-maritime-reach-with-seychelles-pact-to-build-naval-facilities-idUSKBN1FK1ET>
- Seychelles Weekly (2011). Chinese defence minister meets President Michel. Verkregen van http://www.seychellesweekly.com/December%203,%202011/pol1_chinese_defense_minister.html
- Singh, M. (2011). The Proposed PLA Naval Base in Seychelles and India's options. Institute for Defence Studies and Analyses. Verkregen van https://idsa.in/idsacomments/TheProposedPLANavalBaseinSeychellesandIndiasOptions_msingh_151211
- State House Seychelles (2013). A Milestone In Sino-Seychellois Relations. Verkregen van http://www.statehouse.gov.sc/news.php?news_id=2092
- The Diplomat (2015). India and Seychelles Strengthen Ties Around Maritime Security, Economic Cooperation. Verkregen van <https://thediplomat.com/2015/08/india-and-seychelles-strengthen-ties-around-maritime-security-economic-cooperation/>
- The Times of India (2015). Seychelles may join India-led maritime security alliance. Verkregen van <https://timesofindia.indiatimes.com/india/Seychelles-may-join-India-led-maritime-security-alliance/articleshow/48718084.cms>

Washington Post (2011). In tropical paradise, U.S. drones meant revenue. Verkregen van https://www.washingtonpost.com/blogs/checkpoint-washington/post/in-tropical-paradise-us-drones-add-up-to-revenue/2011/09/22/gIQAkqRSnK_blog.html?utm_term=.db1e643aa595

6.4 Bronnen onderzoek Mauritius

Alves, A.C. (2011). Chinese Economic and Trade Co-operation Zones in Africa: The Case of Mauritius. *South African Institute of International Affairs*. Verkregen van <https://www.saiia.org.za/occasional-papers/71-chinese-economic-and-trade-co-operation-zones-in-africa-the-case-of-mauritius/file>

Badri-Maharaj, S. (2016). The Mauritius-India Naval Relationship: Naval Diplomacy 2.0

Amerikaanse ambassade Mauritius (2009). CHINESE PRESIDENT SPREADS LARGESSE AND BRUISES FEELINGS IN MAURITIUS. Verkregen van https://wikileaks.org/plusd/cables/09PORTLOUIS64_a.html

Brewster, D. (2015). India: Building a Sphere of Influence in the Indian Ocean?. Verkregen van https://www.realcleardefense.com/articles/2015/03/18/india_building_a_sphere_of_influence_in_the_indian_ocean_107772.html

Bokarev, D. (2017). India, China, and the USA: the Situation around Mauritius. Verkregen van <https://journal-neo.org/2017/10/23/india-china-and-the-usa-the-situation-around-mauritius/>

Ministerie Buitenlandse Zaken India (2016). India – Mauritius relations. Verkregen van https://www.mea.gov.in/Portal/ForeignRelation/Mauritius_08_01_2016.pdf

China Today (2017). China and Mauritius: An Enduring Friendship. Verkregen van http://www.chinatoday.com.cn/english/report/2017-06/07/content_741757.htm

Fatovich, L. (2017). Indian and Chinese Strategic Interests in the Indian Ocean Benefit Mauritius. *Future Directions International*. Verkregen van <http://www.futuredirections.org.au/publication/indian-chinese-strategic-interests-indian-ocean-benefit-mauritius/>

High Commission of India Mauritius (z.d.). India-Mauritius Defence Cooperation. Verkregen van <https://www.indiahighcom-mauritius.org/pages.php?id=52>

Hughes, L. (2016). Modi and India's Security in the Indian Ocean. *Future Directions International*. Verkregen van <http://www.futuredirections.org.au/publication/modi-indias-security-indian-ocean/>

Ministerie van Buitenlandse Zaken India (2012). Joint Statement on the occasion of the State visit of the Prime Minister of Mauritius. Verkregen van <http://mea.gov.in/bilateral->

documents.htm?dtl/18341/Joint+Statement+on+the+occasion+of+the+State+visit+of+the+Prime
+Minister+of+Mauritius

Ministerie van Buitenlandse Zaken India (2016). India – Mauritius relations. Verkregen van
https://www.mea.gov.in/Portal/ForeignRelation/Mauritius_08_01_2016.pdf

Ministerie van Buitenlandse Zaken India (ND). Prime Minister’s Visits. Verkregen van
http://www.mea.gov.in/Images/attach/lu5181_05_04_2017_en.pdf

Ministerie van Buitenlandse Zaken V.S. (2017). U.S. Relations with Mauritius. Verkregen van
<https://www.state.gov/r/pa/ei/bgn/2833.htm>

Republiek Mauritius (2009). China-Mauritius: China writes off debts amounting to Rs 450 million.
Verkregen van [http://www.govmu.org/English/News/Pages/China-writes-off-debts-amounting-
Rs-450-million-for-Mauritius.aspx](http://www.govmu.org/English/News/Pages/China-writes-off-debts-amounting-Rs-450-million-for-Mauritius.aspx)

Republiek Mauritius (2018). Mauritius and China reiterate determination to consolidate economic and
trade relations. [http://www.govmu.org/English/News/Pages/Mauritius-and-China-reiterate-
determination-to-consolidate-economic-and-trade-relations.aspx](http://www.govmu.org/English/News/Pages/Mauritius-and-China-reiterate-determination-to-consolidate-economic-and-trade-relations.aspx)

Reuters (2008)._FACTBOX-Relations between Mauritius and China. Verkregen van
<https://www.reuters.com/article/us-mauritius-china-relations-idUSL1282817920080526>

The Times of India (2017). India reaches out to Mauritius with \$500 million line of credit. Verkregen
van [https://timesofindia.indiatimes.com/india/india-reaches-out-to-mauritius-with-500-million-
line-of-credit/articleshow/58876451.cms](https://timesofindia.indiatimes.com/india/india-reaches-out-to-mauritius-with-500-million-line-of-credit/articleshow/58876451.cms)

